

Трѣба до спомѣна, че камъ югъ отъ планината мѣстноститѣ не сжставляватъ села на едно сжбрани, но че по-голѣмата часть са сжставени отъ селца отъ 15-20 кжи, отъ които всяко има особно име и въ сжшность е отдѣлно селце. Сичкитѣ тѣя селца малко или много пострадаха.

Въ Травенигъ изгориха 120 кжи, 13 дюкяне, 6 водѣнници, едно училище и една черква; 212 души, 9 жени и 7 дѣца бѣха посѣчени. Въ Батошово отъ 600 кжи, 60 изгориха, сжщо така 5 водѣнници едно училище и една черква; 42 мжже, 68 жени и дѣца погинаха.

(Изъ рапѣрта на г-на Скайлера, американскій посланникъ).

„Гржмъ са вече чува, крушюми плющятъ,
Бой са захваща, страшенъ викъ вредъ;
Ехъ, момци млади, ставайте на кракъ
Запѣйте пѣсни, съ юнаци напѣдъ! . . .

„Гори, полета, въ кжрви облѣни
Ада е зиналъ, пада тиранинъ. . . .“

Виза Нова Българія, а помежду това обещава Стамбуль:
„Топътъ гърми и отъ двѣтѣ страни на балкана . . . Сѣеи е на страхъ . . . Една чета възстаници забѣгнале въ Дрѣновския манастирь, тамъ тѣ сж рѣшени да продажътъ сжжно живота си. много войска отиде за тамъ.

Вѣстникъ Танъ отъ 18 Юлія пише: . . . „Въ Тжрново башибозуцитѣ и черкезитѣ донесе на тамошното правителство много човѣшки глави . . . Въ тжмницата сж затворени повече отъ хиляда души българе. Башибозуцитѣ носятъ ужасъ и тренетъ на цѣли окржжія. Въ Севліовската каза отъ 136 села въ цвѣтуше сжстояніе сж останале сега само 3 села; другитѣ сж изгорени. За сега има единъ примеръ отъ страшно опустошеніе. Селото Бояджикъ въ ямболско окржжіе е било отъ 300 кжи се българи, работни и богатички, тамъ е имало единъ турчинъ, дере-бей, нему селенитѣ, както преди, тая година нерачиле да робуватъ, той намѣри случай да си излѣе злобата върху имъ; наклѣветява цѣлото село като бунтовническо. Шевкетъ паша безъ много испитъ заобикаля селото, захваща да бомбардира, пусква башибозуцитѣ